

ИЗЛИЗА

Вторник Петък
Срѣда и Недѣля.

Абонаментъ за България:
За година . 16 лв.
6 м-ца . 8 лв.
3 м-ца . 5 лв.
За странство:
За година . 30 лв.
6 м-ца . 15 лв.
винаги предплатя.

Единъ брой 10 стот.

Телефонъ въ Варна № 223.

ТЪРГОВСКИ ФАРЪ

LE PHARE DU COMMERCE

Органъ за информация, политическа и стопанска икономия, търговия, земледѣлие и индустрия

Уредникъ: П. ДРАГУЛЕВЪ.

За обявления:

гармоничен редъ на I-ва стр. 1 лв. на II-ра и III стр. по 70 ст. на IV-та стр. 20 стотинки.

За по-вече обнародвания се прави особено споразумение.

Съобщения, ръкописи и суми се изпращат до уредника: П. Драгулевъ.

динъ брой 10 стот.

Габрово, 10 Януарий 1915 год.

П. Г.

Честъ имаме да Ви съобщимъ, че по доброволно съгласие, разтурихме досегашната ни фирма:

„Ст. Рибаревъ & Ст. Петковъ“,

като една отъ съдружниците ни, а именно Г-нъ Стефанъ Петковъ излиза отъ фирмата и за напредъ прѣстава да я ангажира съ подписъ си.

Всичкия активъ и пасивъ на горната фирма приема другиятъ ни съдружникъ, а именно Г-нъ Стефанъ Рибаревъ който занаярѣтъ ще се занимава съ ежия родъ търговия продажба на платове и др. подъ новата му фирма:

Стефанъ Рибаревъ

Приче благодаримъ Ви напълно за довѣрието, което ни оказвахте до сега, и Ви молимъ да го запазите и въ бъдеще къмъ новата фирма.

Съ почитание:
Ст. Рибаревъ
Ст. Петковъ.

Варненско Градско Общинско Управление.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1690

гр. Варна, 4 февруари 1915 год.

Обявява се на интересующитъ се, че въ кметството на 21 тог отъ 9 до 10 часа прѣдъ общъ, ще се произведе търъ съ тѣйна конкуренция за доставката на 1250 ЕЛЕКТРОМЪТРИ и 100 ЧАСОВНИЦИ за тѣхъ по образци, прѣдставени отъ конкурентитъ при произвеждане търъ.

Допускатъ се да участвуватъ на търъ само специални фирми, които се занимаватъ съ фабрикации на електромътри и на които електромътри сж употребявани отъ дълго време въ по-големитъ европейски градове.

Заедно съ офертитъ конкурентитъ трѣба да прѣдставятъ на търъ: а) детайлни чертежи и описание на български и френски за устройството, прѣвъртането и функционирането на всѣки електромътри; б) свидетелство отъ нѣкоя държавна електрическа лаборатория, която да удостовери, че офертирания типъ електромътри е изпитанъ и одобренъ; в) отъ електромътри обзаци, както слѣдва: единъ електромътри еднофазенъ, 5 ампера съ неутраленъ проводникъ; единъ електромътри деуфазенъ, 10 ампера съ неутраленъ проводникъ; единъ електромътри трифазенъ, 15 ампера съ неутраленъ проводникъ и единъ часовникъ.

Приблизителната стойностъ на доставката възлиза на 80000 лева.

Залогъ за участие въ търъ е 4000 лева въ банковъ удостоверение.

Офрти, образцитъ-електромътри и часовници постъпнали слѣдъ 10 часа не се приематъ.

Домнитъ условия сж на разположение на интересующитъ се всѣки присѣственъ денъ и частъ въ канцеларията на кметството

КМЕТСТВОТО.

Прошеково Пиво

отъ Либоварницата на Братя Прошекови.

ОКЛАДОВЕ: Пловдивъ — Лука Балабановъ
Плѣвентъ — Тодоръ Иончевъ
Г. Орѣховица — Рачо К. Бошнаковъ
Ч. Врѣтъ — Ю. Пиперковъ
Ломъ — Илия Добриновъ
Мездра — Д. И. Новкиршиши
Своя — Дани Дорсанлийски
Попово — Христо Халджиевъ
Севлиево — Захари З. Мариновъ
Габрово — Сава Визеъ
Дубница — Сотиръ Димитровъ
Кюстендаль — Атанасъ Доновъ
Радомиръ — Марко Андрѣевъ
Гара Земенъ — Стоянъ Костадиновъ
Гара Калище — Стоянъ Костадиновъ
Самоковъ — Станевъ Вичевъ
Орхане — Иванъ Воджичевъ
Т. Пазарджикъ — Тома Т. Владовъ
Гара Новоселци — Мах. Атанасовъ & А. Николовъ
Парибродъ — Соколъ Невляеви & Санъ
Ямболъ — Панайотъ Кочаневъ
Ст. Загора — Братя Касабови
Т. Сейменъ — Братя Дукони
Карлобавъ — Атанасъ Вакърджиевъ

„НАФТА“

БЪЛГАРСКО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО

Капиталъ 1,000,000 лв.

Централа въ СОФИЯ.

Клонове въ всички градове на Царството.

Постояни складове въ всички клонове отъ ГАЗЪ въ каси и варела, БЕНЗИНЪ за освѣтление, автомобили, мотори, индустриални и технически цѣли, МИНЕРАЛНИ И ЦИЛИНДРОВИ МАСЛА, ГАЗОЙЛЪ (НАФТЪ) за Дизелмотори, ПЖКУРА за гориво въ парни котли, КАТРАНЪ, ПАРАФИНЪ, АСФАЛТЪ и всички друга нефтени продукти.

© Цѣни и условия най-износни. ©

Печатница „Зоръ“, Варна.

Габрово, 10 Януарий 1915 год.

П. Г.

Имамъ честта да Ви яви, че съгласно наскрѣпния циркуляръ поехъ всички активъ и пасивъ на досегашната фирма:

„Ст. Рибаревъ & Ст. Петковъ“,

и основавамъ новата еднолична фирма:

Стефанъ Рибаревъ

съ седалище гр. Габрово, която ще се управлява и подпаса само отъ мене

Родѣтъ на търговията съ която, ще се занимавамъ е сжщиятъ, а именно продажба на платове и др.

Падеа се проче, че не ще ме лишитъ отъ довѣрието съ което се е ползувала бившата фирма, а и за въ бъдеще ще ме подкрѣпите.

Моля вземете бѣдѣжа отъ подписа ми.

Съ почитание:
Ст. Рибаревъ.

Безсилието на икономич. съсловия.

Наистина, има нѣщо смѣшно, нѣщо давно въ положението на търговията, а ако притиснемъ къмъ тѣхъ въ индустриалитъ — и въ това на по-сѣднатъ. Тѣ сж поставени подъ строгия и мжчителенъ режимъ на своитъ служаци, отъ най-долния служба до най-горния чиновникъ. Служащитъ налагатъ на господаритъ си — търговци или индустриалци — всичко, каквото искатъ, а господаритъ не сж въ състояние да отразятъ нито единъ капристъ, нито една прищѣпка на служащитъ си: тѣ налагатъ часове за работното време, тѣ прокарватъ дни и часове за празнуване, тѣ диктуватъ по уредбитъ за часовитъ, дневнитъ и седмични заплати, а господаритъ сж безвластни, тѣ сами за себе си сж безпомощни да отразятъ всѣка отъ вѣтъ идеща чужда воля.

И питатъ би се човѣкъ, защо това положение, защо това безвластие, защо се понася той режимъ на служащитъ отъ господаритъ?

Само за това — отговаряме ние, — че служащитъ сж съсловно сдружени, служащитъ сж организирани, сѣдно вателно, служащитъ сж сила, която издържа борбитъ и налага волята си, налага исканията си — защото служащитъ подкрѣпватъ частнитъ еднички исания на всѣки работникъ, служащитъ отдѣлно съ компактната сила на своята съсловна организация, която, въ името на принципа „всички за единъ и единъ за всички“, не се двоуми никог и прѣдъ никой случай отъ да се впуца въ смѣла борба за придобивката, която би могла да има даже единъ единичекъ неинъ членъ отъ тая обща, отъ тая дружна акция.

Служащитъ по-добър и по-рано отъ господаритъ си разбраха, че прѣчки тѣ ако се чупятъ една по една, полесно и по-скоро се случватъ, отколкото, ако бѣдѣтъ ведно — съборани на снопъ. Или: че дружно дѣйствиуване е нужно, прѣди всичко, за работи, които прѣвизаватъ единичната сила и че дружно работене съединява въ себе си всичкиятъ необходими елементи, за да има сполука: и умѣтъ, и силата, и енергията, и духа, и борческото въодушевление, и неотстъпното отстояване — всичко, съ една дума казано.

Търговцитъ, индустриалцитъ и занаятцитъ оне не сж разбрали, но тѣхнитъ служащи много добъръ разбиратъ, че което и да било съсловие, което и да било общество, за да бжде то сила, нужно е безъ друго да се осадна на една своя организация. Търговцитъ, индустриалцитъ и занаятцитъ се опитваха, наистина, да си създадатъ търговски дружества, индустриалски съюзи, занаятчийски сдружения, икономически блокове и какви не още организации, но всички пропаднаха. И защо? Защото въ едно търговско дружество, въ единъ индустриаленъ съюзъ и т. н., за да сж песпугуватъ тѣ, не сж достатъчни да се изтъкватъ само икономическитъ аргументи, само доказателствата отъ мораленъ и философски характеръ, само обстоятелствата заставяващи да се мисли, че е нужна дружба, че трѣба да има организация. Необходимо е, прѣди всичко, да има самостъпане и къмъ това да се прибавятъ още и истинското проникване въ дълото, да се съпѣствуватъ отъ солидарностъ, единностъ, взаимна необходимостъ — противното на своекористното, самоборството, егоизма, индивидуализма и пр. Последнитъ не могатъ да бѣдѣтъ не само можѣществина, но и никаква опорна точка за прогреса на една организация, тя би да тѣ търговска, индустриалска или занаятчийска. Всѣкакви дружества, всѣкакви съюзи, всѣкакви сдружения и блокове сж за пара, ако тѣ поради егоизма и вслѣствие стѣклозвената на частнитъ (личнитъ) интереси на организирани членове още отъ първия денъ се оцапватъ (накото стана съ организацията на цѣлкопроизводителитъ) като дѣстовични гѣбѣа и членовѣтъ пмъ веднага дезертиратъ.

Шарлъ Жидъ намира, че една организация, една здрава и способна асоциация да живѣе, да крѣпне и да работи, не може да нѣма (да не притежавъ) ония четири основни характерни черти, които сж присѣщи на всѣки организмъ и които се намиратъ даже въ организацията на всички живи същества; нѣмава той едно сходство, едно нѣканъ неограничо сѣ-

падение между явленията на социалния миръ и биологическия.

И, наистина, въ една политическа, обществена или съловна организация всѣки единъ отъ членовѣтъ не заема ли своето мѣсто по своитъ умствени и физически способности, по своитъ дарования, по своитъ умения да работи така, както въ всѣко организирано тѣло, което състои отъ безбройно множество клетки, всѣка една запазваща своя собствентъ животъ и индивидуалностъ, но която за общия организмъ, за общото тѣло има една специална функция, една особена своя работа; всѣки единъ отъ органъ отъ тѣлото не се ли поддържа отъ милиони и милиарди клетки, отъ тѣхъ безбройно малки индивидуалности, които, както казва Клодъ Бернар, „се съединяватъ и си оставатъ все пакъ отдѣлни, подобно на човѣкитъ, които еднатъ други сѣдържатъ ржка за ржка“?

Та кой не е въ състояние да разбѣре, че дружба, че асоциацията е единъ „отъ най-общитъ отъ всички управлѣния вселенната законъ, щомъ като тѣ се произвежда не само въ отношенията на човѣкитъ, живѣющитъ въ обществата, но сжщо и въ свързватъ които съединяватъ свѣтовѣтъ въ съществата или молекулитъ и клеткитъ въ неорганизиранитъ и организирани тѣла и даже въ логически сѣръзки, които ни позволяватъ да мислимъ. Животнитъ сжщо знаятъ законитъ на асоциацията и нѣкои отъ тѣхъ си иматъ дружба — пчелитъ, мравитъ, борбитъ сж били за човѣчеството прѣдъ всичкиятъ времена истински източникъ отъ поучителни примѣри и постоянненъ прѣдѣтъ на очудване“ — казва Ш. Жидъ въ по-натѣшнитъ си разсѣждения.

Дребнитъ животинки намиратъ въ асоциацията не само взаимна помощъ, но и взаимна охрана. Пчелитъ се отърватъ отъ търтеитъ си съ взаимна кампания; стадата отъ коне се отбраниватъ отъ вѣлка, когато сж згрупирани на едно мѣсто и съ общи ритмични сѣрбци нападателъ. Инстинкта и чувството на самосъхранение налагатъ и на животнитъ да се згрупирватъ и да осигуряватъ сжществуването си. За човѣкитъ групирването и организирването е необходимо за още по-висши цѣли: за полезно работене и прогресъ съ общи усилия. Това търговцитъ, индустриалцитъ и занаятчийскитъ служащи и работници го по-рано разбраха отъ своитъ господари и се организираха въ съсловни дружби и съ тѣхъ дружба въврѣтъ къмъ постижение на цѣлитъ си. Но търговското, индустриалското и занаятчийското сдружаване и блокиране само за една цѣль ли е потребно? Ами сѣрбцу хиландитъ онеправдания отъ страна на правителствата, съ хиландитъ властнически беззакония и произволи, какъ би могли тѣ да се борятъ? Ами, ако биха желали на своя инициатива и на свои сѣрбства да прѣдприематъ нѣкое хуманно, нѣкое високо културно, нѣкое важно велико дѣло — какъ ще го осъществятъ? Ами... още колко ами могатъ да бѣдѣтъ поставени, за да се оправдае мисълта и да се реализира идеята за една обща, силна и съ ентусиазмъ прѣвизплатена икономическа организация отъ търговци, индустриалци и занаятчи въ цѣлата страна? Делѣтъ тѣ не е нужна за партизанствуване, а нужна е да бжде сила и крѣпостъ на икономическитъ, на голѣмитъ и жизнени интереси на цѣлата страна, на цѣлата нация — да бжде окоето и ухото, съ които да видѣтъ и да чуваатъ, какво се върши за тѣхѣа смѣтка; да бжде указателъ тѣ на онова, което трѣба да се свѣрши за икономическото блато на нацията. Но такава организация не трѣба само да сжществува, не трѣба само да вегетира. Тя трѣба да има авторитетъ, трѣба да стане сила, за да налага всѣчко полезно и необходимо.

Напълно сме съгласни — а така се мисли и въ всѣка друга страна, гдѣто сжществува икономическитъ организмъ и сж на початъ повече отъ другитъ, — че търговцитъ, индустриалцитъ и занаятцитъ сѣвочуюно трѣба да бѣдѣтъ оная независима класа, която носи на страната богатство, прогресъ и всѣко прѣуспѣване; че тѣ сж чужда на страната. Дѣ, напълно оповѣдѣме тоя възгледъ на България Икономически Блокъ, високо минифициранъ отъ окръжнито му № 1

отъ 8 януари т. г. Но виновни сж тѣ, у които съзнанието не говори и не падага, тѣ, които всичко направиха, да се компрометира всѣки организационенъ починъ у търговцитъ, индустриалцитъ и занаятцитъ — тѣ, които отъ врѣме на врѣме издигаха своя егизмъ по високо отъ своя прѣкъ и истинска дълѣга. Виновни сж и тѣ, които откъсватъ все пакъ отъ егоизмъ, протѣгнатъ отъ Икономическия Блокъ ржка.

И трѣба да сѣжеляваме за това.

Митнишки посрѣвникъ.

Пакъ по въпроса за облагането съ мито на бензиновитъ варели.

За да подкрѣпа своитъ начети по достъбиране мита отъ внесенитъ варели съ бензинъ, прѣдъ врѣмето когато тѣ се освобождаваха безъ отдѣлно мито, контролата при митнишкото отдѣление е поставила сега друго условие, като е прѣдупрѣдила вносителитъ, да върнатъ обратно въпроснитъ варели въ срокъ на единъ мѣсецъ отъ деня на съобщението; не сторятъ ли това, ще се събератъ изчисленитъ за тѣхъ мита и други бѣри. Съ това ново условие се прави едно забикаляне на закона, за да могатъ да се подведатъ тѣя варели подъ режима на чл. 24 отъ закона за митницитъ, защото нашитъ основания, изтъкнати въ прѣдписанията ни статия, оборава първото безусловно достъбиране на мита отъ стоки редовно обмитени при единъ законенъ митнишки режимъ и че тогѣтъ сж били отнети правата на търговцитъ, ако е трѣбовало да се прилага постановлението на сжщия чл. 214 и пр.

Кѣто въ първия случай, така и сега, митнишката контрола не може да основе своитъ искания на закона, споредъ сѣднатъ мотивъ:

1) Врѣщането на сѣдовѣтъ, внесенитъ пѣлни съ стоки, се позволява, само ако това е изрично поискано отъ търговеца въ самата декларация, по която се обявяватъ и обмитватъ стокитъ (чл. 18, 126 и 214);

2) Това искане ще се направи само тогава, когато митницата облага съ отдѣлно мито въпроснитъ сѣдани, а не и за ония, които се пропушатъ и обмитватъ редовно безъ такова мито, както е било съ бензиновитъ варели вътъ основа на единъ сжществующъ законенъ редъ; и

3) Бензиновитъ варели сж облажени съ мито заедно съ тѣлото на бензина и като така, — редовно обмитени, тѣ сж вече натурализирани и сега нѣма законно основание да се подведатъ подъ нови условия, тѣхна изност може да бжде законенъ само вътъ основа на забѣдѣжката къмъ чл. 8 б отъ закона за митницитъ, който отпѣдѣтъ, че иностранитъ стоки, които сж били облажени съ вносно мито, при изнасянето се трепиратъ като мѣстни натурализирани; слѣдователно, сегашното нареждане да се новозиснатъ варелитъ въ срокъ на единъ мѣсецъ и тогава да се не достѣбиратъ за тѣхъ мита, не е прѣдвидено въ законитъ и затова не трѣба и да се прилага.

Освѣтъ тѣя основания трѣба да се има прѣдъ видъ, че вносителитъ не сж държали смѣтка за варелитъ, че единъ денъ че имъ се прѣдложи да ги вършатъ или да плащатъ за тѣхъ мита, та сега не могатъ ги постави въ редъ, нито пакъ могатъ да ги изнасятъ за странство, при затворенъ пѣтѣща по Дунава и на всѣкъ неспурни съобщения, поради европейската война.

Нѣе се надѣваме, че митнишкото отдѣление ще прѣстане да дава такива противни на закона разпорѣдби, които могатъ да иматъ приложение, ако сж прѣсти само по законодателенъ редъ или можѣха да се прилагатъ въ минало врѣме, когато търговцитъ не отиваха въ такива случаи по лапѣтъ отъ рѣшенаята на митнишкото. Сега трѣба да се внимава по добъръ и се избѣгватъ подобни забикаляния и прѣписани тѣлукания или законодателствания, за каквато се критикуваме по-рано митнишкото отдѣление, защото имаме вече доста млади и нителогентни сили въ отдѣленето и тѣ трѣба да си дадатъ повече трудъ, за да избѣгнатъ забикалянията на закона, като изключатъ и валѣгналото правило, „когато е за събиране повече приходи трѣба да се домогаме до съдѣлуване на законитъ все въ полза на дѣсѣ, почти безъ огледъ да правата на дѣугата страна“.

Въ това теглене ще се разиграва значителни печалби, най-голямата от които, при най щастливъ случай, влиза на лева златни 7),000.